

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 13.6.2008 г.
COM(2008) 355 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**относно статистиката, събрана съобразно Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно
статистиката на отпадъците, и нейното качество**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Регламент относно статистиката на отпадъците

В Регламент (ЕО) № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 година относно статистиката на отпадъците¹ съгласно член 8, параграф 1 се изисква от Комисията да „представя доклад до Европейския парламент и до Съвета относно статистиката, събрана по силата на настоящия регламент и по-специално относно нейното качество и тежест върху бизнеса“.

В раздел 7, параграф 3 от приложение I и от приложение II се определя, че „Комисията включва докладите за обхвата и качеството в доклада, предвиден в член 8“. Докладите за качество на държавите-членки са достъпни на следния интернет сайт:

http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/pip/library?l=/wastesstatistics/regulat/data_transmission/quality_statistics

В настоящия доклад се обобщават първите резултати, предлага се преглед на качеството на данните и се включват препоръки относно възможни изменения на регламента. Той обхваща 25 държави-членки на ЕС, които бяха правно задължени да предоставят данни през 2006 г.

Като се започва с 2004 година като референтна година, в регламента се изисква от държавите-членки на ЕС да предоставят данни на всяка втора година. В приложения I и II се определят изискванията за статистиката относно образуването на отпадъци, третирането на отпадъци и капацитетите за третиране на отпадъци. Резултатите са разделени по категории отпадъци според статистическата номенклатура на отпадъците (EWC-Stat), определена в приложение III към регламента. В таблица 1 се предлага допълнителна информация относно изискванията за изготвяне на докладите.

¹ ОВ L 332, 9.12.2002 г., стр.1, както е изменен с Регламент (ЕО) № 1893/2006 (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр.1).

Таблица 1: Групи данни в съответствие с Регламента относно статистиката на отпадъците

Група данни		Описание и разбивка	Регионално ниво
1	Образуване	Образуване на отпадъци по: - 20 дейности, при които се създават отпадъци: 19 промишлени области, домакинства - 48 категории отпадъци	Национално
2	Изгаряне	Изгаряне на отпадъци по: - 2 типа третиране - 14 категории отпадъци	NUTS 1
3	Оползотворяване, с изключение на оползотворяване на енергия	Оползотворяване на отпадъците по: - 1 тип третиране - 17 категории отпадъци	NUTS 1
4	Обезвреждане, различно от изгаряне	Обезвреждане на отпадъците: - 2 типа третиране - 16 категории отпадъци	NUTS 1
5	Инфраструктура за третиране	Брой/капацитет на инсталациите за оползотворяване/обезвреждане по: - 5 типа третиране	NUTS 2
	Обхват на системата за събиране на отпадъци	Процент от населението/жилищата, включени в системата за събиране на отпадъци от домакинствата, и събиране на подобни отпадъци.	

1.2. Мерки по прилагането

Комисията подкрепи Регламент (ЕО) № 2150/2002 чрез изготвянето на допълнителни правни актове и съставянето на документ с насоки:

- Регламент (ЕО) № 574/2004 на Комисията от 23 февруари 2004 година за изменение на приложения I и III към Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците²
- Регламент (ЕО) № 783/2005 на Комисията от 24 май 2005 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците³
- Регламент (ЕО) № 782/2005 на Комисията от 24 май 2005 година относно определяне на формата за предаване на резултати от статистиката за отпадъците⁴

² ОВ L 90, 27.3.2004 г., стр.15.

³ ОВ L 131, 25.5.2005 г., стр.38.

⁴ ОВ L 131, 25.5.2005 г., стр.26.

- Регламент (ЕО) № 1445/2005 на Комисията от 5 септември 2005 година за определяне на подходящите критерии за оценка на качеството и съдържанието на докладите за качество на статистиката на отпадъците⁵
- Наръчник за прилагането на Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците (юли 2006 г., версия 1.1)⁶.

1.3. Качество на данните в условията на използването на множество методи

В регламент (ЕО) № 2150/2002 се определят данните, които трябва да се представят, и необходимото качество, но не се предписва конкретен метод за изготвяне на статистика за отпадъците, която следователно се събира в условията на използване на множество методи. Това дава възможност на държавите-членки да запазят установените си системи за събиране на данни и да минимизират промените, необходими за спазването на регламента.

Подходът, при който се използват множество методи обаче, създава сериозни проблеми. Той може да доведе до методологически различия между отделните държави, между различните групи данни в една и съща държава и дори в рамките на отделните групи данни. Това в известна степен затруднява гарантирането на сравнимостта на данните и осигуряването на високо качество на данните.

Начинът, по който може да се измери качеството на данните, зависи от метода, който се използва. За различните методи съществуват различни параметри за качеството (например коефициент на колебание при извадковите изследвания; анализ на чувствителността за моделиране; т.н.). По-специално, комбинирането на методи в рамките на групите данни затруднява дефинирането на показателите за цялостното качество на данните. Подходът, при който се използват множество методи, в регламента съществено затруднява оценяването и оповестяването на качеството на данните.

Разнообразието от подходи засяга и сравнимостта на данните. Затруднения при сравнимостта на данните може да възникнат по-специално по отношение на обхвата и на начина, по-който отпадъците се причисляват към различните дейности, при който се създават отпадъци, както ще бъде описано по-долу в настоящия доклад.

В своите доклади за качеството държавите-членки описват данните по отношение на елементи на качеството, които обикновено се използват от Европейската статистическа система за оценяване на качеството на статистиката⁷ и са определени в Регламент (ЕО) № 1445/2005 относно качеството на статистиката на отпадъците.

⁵ ОВ L 229, 6.9.2005 г., стр.6.

⁶ http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/pip/library?l=wastesstatisticsssregulat/manual_statistics

⁷ Уебсайт на Евростат за качеството:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2273,1,2273_47140765&_dad=portal&_schema=PORTAL

2. ТОЧНОСТ И АКТУАЛНОСТ

Точността и актуалността на данните се отнасят до спазването на официалните крайни срокове при представянето на данните и до времевия промеждутък между периода, използван като отправна точка, и момента на предоставяне на данните.

В Регламент (ЕО) № 2150/2002 се изисква данните за референтната 2004 година и докладите за качеството да бъдат изпратени до 30 юни 2006 г. Евростат оцени информацията в рамките на два месеца след крайния срок по следните критерии:

- пълнота на групите данни;
- пълнота на доклада за качество;
- актуалност;
- правилно прилагане на определенията и класификациите;
- прилагане на добри статистически методи.

Държавите-членки бяха уведомени за резултатите на 23 август 2006 г. и в случай че предоставените данни са били непълни или има непредаден доклад за качество, държавите-членки бяха помолени да предоставят липсващата информация възможно най-скоро. Там, където беше необходимо, данните бяха повторно оценени през септември 2006 г., като беше включена информацията, липсвала при първото оценяване, а формулярите от повторното оценяване бяха изпратени на 13 септември 2006 г.

Като се има предвид, че 2006 г. беше първата година за предоставяне на докладите, точността беше задоволителна. Повечето държави спазиха крайния срок или закъсняха само с няколко дни:

- 12 държави-членки спазиха крайния срок – 30 юни 2006 г. (Австрия, Белгия, Кипър, Чешката република, Германия, Естония, Финландия, Унгария, Латвия, Полша, Швеция, Словения).
- 6 държави-членки изпратиха данни и/или доклади за качеството със закъснение, но достатъчно рано, за да бъдат разгледани в първия етап на оценка през август 2006 г. (Дания, Испания, Италия, Литва, Словакия, Обединеното кралство).
- 4 държави-членки бяха изпратили данни, но не и доклади за качество към август 2006 г. (Франция, Люксембург, Малта, Нидерландия); всички те предоставиха доклада скоро след това.
- 3 държави-членки не предадоха значителни части от данните до 22 септември 2006 г. (Гърция, Ирландия, Португалия) и получиха за това официални писма. Гърция ги предаде през ноември 2006 г., Ирландия – през юни 2007 г., а Португалия – през септември 2007 г.

Публикуване

Данните за образуването на отпадъци бяха публикувани в базата данни за разпространение на Евростат през декември 2006 г.; данните за третирането на отпадъци – през януари 2007 г. Оттогава базата данни беше актуализирана неколнократно, за да се публикуват редактираните данни или приблизителните стойности на липсващите данни. Наборът от данни за капацитета за третиране на отпадъци все още не е публикуван, защото структурата на тези данни е усложнена поради няколко фактора.

3. ИЗЧЕРПАТЕЛНОСТ НА ДАННИТЕ

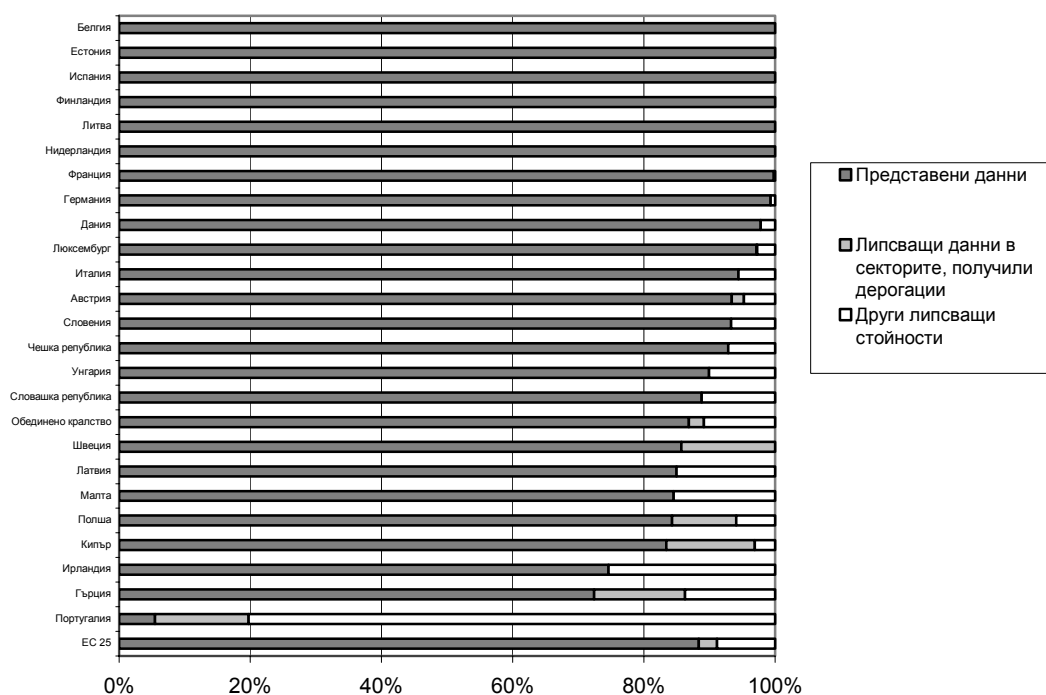
Представянето на пълен набор от данни е от първостепенно значение за получаването на обобщени данни за ЕС. Изчисляването на липсващите данни е трудно и отнема време, като засяга акуратността на статистиката на отпадъците, както и качеството на данните. Поради това държавите се приканват да минимизират количеството на липсващи данни, като изпращат приблизителни стойности, ако е необходимо.

Фигура 1 показва, че държавите-членки са предали 88 % от изискваните данни; а 12 % са обявени като липсващи. При внимателно вглеждане върху начина, по който липсващите данни се разпределят между държавите-членки, секторите на икономиката и категориите отпадъци, става ясно, че по-голямата част от липсващите стойности са в три основни области.

Около една трета от липсващите данни са за отпадъци, образувани в земеделието, горското стопанство и лова (NACE A), рибното стопанство (NACE B), сектора на услугите (NACE G-Q). На единадесет държави бяха предоставени дерогации от предоставяне на доклади съгласно член 4 от регламента. С това се обясняват около 70 % от липсващите данни в тези три сектора; останалите 30 % засягат държави, на които не бяха предоставени дерогации. Някои държави с дерогация всъщност представиха (част от) данните.

Около 20 % от липсващите данни засягат утайките. Количествата утайки следва да се докладват в тегло на мокро и сухо вещество. Повечето държави бяха в състояние да предадат данни за тегло или на мокро или на сухо вещество. Евростат определи коефициент за преобразуване от мокро в сухо вещество и го използва за изчисление на липсващите стойности.

Към момента на изготвяне на проекта на настоящия доклад Португалия беше представила данни само за отпадъци, образувани от домакинствата; данните за образуването на отпадъци в икономиката липсваха изцяло. За да може да изчисли общите стойности за ЕС, Евростат трябваше да приспадне стойностите, въпреки че емпиричната основа за това е недостатъчна през първата година.

Фигура 1: Изчерпателност на данните за образуване на отпадъците по държави-членки

Изчерпателността на представените данни за третиране на отпадъците е дори по-важна от тази за образуването на отпадъците, тъй като не е възможно да се изчислят количествата по вид третиране. На национално ниво и на ниво NUTS 1 се докладва за третираните количества. Описанието в този раздел се отнася само до националното ниво. Няколко държави не представиха пълна разбивка по региони; на този първи етап на предаване на данните Евростат даде приоритет на последователността и изчерпателността на национално ниво.

Делът на липсващите данни за третиране на отпадъците възлиза на не повече от 2,6 %. По-голямата част от него е в две области.

Няколко държави не бяха в състояние да предоставят данни за утайките в тегло на мокро и на сухо вещество, но успяха да предоставят само едната от тези стойности. Повече от половината липсващи стойности са свързани с неизчерпателността на докладите за утайките. Повечето от останалите липсващи стойности се отнасят до порядко използваните методи за обезвреждане: обработка на земята (например биоразграждане на течности или утайка в почви и т.н.) и изхвърляне във водоеми.

4. Точност

Точността засяга близостта между приблизителната или изчислената стойност и точната или вярна стойност, в това число и грешки при съставяне на извадки, обхват на данните, приложени прагове, липса на отговор, регулирания, контроли и корекции, поверителност и т.н.

4.1 Обхват на данните и грешки при обхвата

Целта на регламента е да се получи статистика за отпадъците в съответствие с определението в член 1, буква (а) от Директива 2006/12/ЕО, с изключение на радиоактивните отпадъци.

Статистиката за образуването на отпадъците трябва да се събира за всички сектори на икономиката и за домакинствата. Статистиката следва да обхваща и отпадъците от малки предприятия (по-малко от 10 служители), въпреки че такива предприятия следва да бъдат освободени от проучвания, където е възможно.

Статистиката за третирането на отпадъците обхваща всички отпадъци, оползотворени или обезвредени в дадена държава, независимо от произхода им. Основната идея на регламента е да се събират данни за крайното местоназначение на отпадъците; подготвителните операции по третирането не се обхващат.

От обхвата на регламента са изключени всички отпадъци, които се рециклират директно на обекта, където са образувани.

Неясни определения

Статистиката на отпадъците е част от европейското законодателство за отпадъците. В следствие на това статистиката на отпадъците трябва да намери някакъв начин да се справи с недостига на правни определения, и по-специално с проблема за разграничаването на отпадъците от неотпадъчните продукти. Различаващите се интерпретации на определенията могат да имат значително въздействие върху обхвата на данните и сравнимостта, където става въпрос за огромни количества отпадъци. Общите проблеми, споменати в докладите за качество, са свързани с това как да бъдат включени дървесните отпадъци, металните отпадъци и органичните отпадъци от хранително-вкусовата промишленост.

Тълкувателното съобщение на Комисията относно отпадъците и вторичните продукти (COM(2007) 59, окончателен) предоставя полезни насоки по този въпрос. Комисията работи и по разработването на критерии за това кога на отпадъците вече не се гледа като на такива, което допълнително ще спомогне за изясняването на разликата между отпадъци и неотпадъчни продукти.

Ясните класификации и определения са особено необходими при използването на данните, когато се разглежда определянето на целите като тези за рециклирането.

Внос и износ

Грешките при обхвата по отношение на образуването на отпадъци възникват, предимно защото в някои държави данните не се събират от тези, които създават отпадъци, а се получават индиректно от събирането на отпадъци или от третирането на отпадъци. При този подход тежестта за респондентите е по-малка, но има някои недостатъци. Един от тях е, че директният износ на отпадъци, т.е. износ без третиране в рамките на държавата, остава извън този обхват (напр. Австрия, Дания, Литва) освен ако не се използват други източници на данни, за да се направят преизчисления за този износ. Това засяга предимно обхвата на отпадъците, които могат да се рециклират. Възможностите за събиране на статистика за вноса и износа на отпадъци са разгледани в отделна пилотна програма за проучване, която приключи през 2007 г. Понастоящем

се изготвя доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета, който обобщава резултатите от нея.

Някои държави по традиция събират национална статистика само за третирането на отпадъците, които са образувани в рамките на държавата (например Дания, Франция, Нидерландия, Белгия). Не всички от тези държави са адаптирали подхода си към изискванията на регламента. Отклоненията от изисквания обхват могат да се отнасят за всички категории отпадъци (например Дания, Белгия) или за отделни категории отпадъци (например Франция).

Вторични отпадъци

В приложение I към Регламента относно статистиката на отпадъците изрично се изисква информация за отпадъци, образувани при операции по оползотворяването или обезвреждането, известни като „вторични отпадъци“. Вторичните отпадъци обикновено се получават при икономически дейности, които са свързани с управлението на отпадъци (НАСЕ сектори 37, 51.57 и 90). Данните в докладите за качеството обаче посочват, че няколко държави не са взели предвид тази разпоредба, най-вероятно защото за националните цели данните се изготвят по различен начин.

Поради непълния обхват на вторичните отпадъци съществува тенденция на подценяване на образуването на отпадъци в различните сектори; а това на свой ред усложнява тълкуването на данните за тези сектори и за общите стойности на отпадъците.

Обхват на малките предприятия

В повечето държави-членки малките предприятия са освободени от задължението да събират данни за образуването на отпадъци. Докато някои държави представиха приблизителни стойности за отпадъците, образувани от малките предприятия, то други не го направиха (напр. Чешката република, Франция, Унгария, Латвия, Полша, Словения) или поради методологически проблеми, или защото количествата на отпадъците са сметени за малки.

Произтичащият от това недостатъчен обхват на образуваните количества варира в зависимост от праговете за събиране на данни и структурата на икономиката на държавите, т.е. броя и дейностите на необхванатите дружества. Информацията от различните държави сочи, че пропорционалният дял на отпадъците, образувани от малките предприятия, може да варира значително. Няколко държави, които не представиха приблизителни стойности, в своите доклади за качеството подчертаха, че разработват методи за получаване на приблизителни стойности и че ще бъдат в състояние да представят приблизителни стойности в следващия етап на докладване.

4.2. Проблеми с класификацията и разпределението

Разбивка по икономически сектори

В регламента се изисква от държавите-членки да направят разбивка на своите данни по 20 дейности, при които се образуват отпадъци. Правилното разпределяне е предпоставка за:

- съпоставимостта на количествата отпадъци, специфични за отделните сектори;
- съгласуваността на статистиката на отпадъците с бизнес статистиката.

Разбивката по икономически дейности е според Класификацията на икономическите дейности в Европейската общност (NACE Rev. 1.1). Беше приета нова класификация на икономическите дейности (NACE Rev. 2) и изискваните разбивки в Регламента относно статистиката на отпадъците бяха адаптирани в съответствие с нея. NACE Rev. 2 ще се използва от референтната 2008 година нататък; предвижда се преобразуване на данните от 2004 г. и 2006 г. към NACE Rev. 2. Преработването на NACE не засяга проблемите с класификацията, разглеждани по-долу.

Начинът, по който отпадъците се разпределят в сектора, където се образуват, зависи от методите, които се прилагат за събиране на данните. Около две трети от държавите-членки събират повечето от своите данни за образуването на отпадъци директно от тези, които образуват отпадъци, посредством проучвания или от административни документи. Този подход осигурява директна информация за източника на отпадъци. Повечето от тези държави използват своите статистически търговски регистри, за да определят кода по NACE на този, който образува отпадъци; това осигурява съгласуваност с търговската статистика.

Съществува значителен риск от неправилно разпределяне в държави, където данните за образуването на отпадъци се получават индиректно от данните за третиране на отпадъци. Това е подходът, възприет от Дания, Германия, Литва, Австрия и Малта. В този случай информацията за дейността, при която се образуват отпадъци, е известна само от вторични източници (например събиращите отпадъци, извършващите третиране на отпадъци) или трябва да се получава с други средства (например чрез модели или чрез използването на европейския списък на отпадъците⁸, който съдържа информация за произхода на отпадъците). Всички тези подходи имат явни ограничения.

Отпадъци, образувани от домакинствата

Разграничението между отпадъците, образувани от икономическите дейности, и отпадъците, образувани от домакинствата, направено в регламента, замества традиционното понятие „общински отпадъци“.

Методологическото предизвикателство се състои в това да се получи точна статистика за отпадъците, образувани от домакинствата, тъй като отпадъците от домакинствата обикновено се събират заедно с отпадъците от магазините, малките предприятия и институциите. Много държави нямат директна информация за дела на отпадъците, образувани от домакинствата; затова от тези държави се изиска да определят дела на отпадъците от домакинствата по друг метод.

Дванадесет държави-членки приеха новото понятие и докладваха за стойности само за отпадъци от домакинствата. Техните методи варират от целеви проучвания (анализи на отпадъците) до груби изчисления на приблизителни стойности от дружествата, занимаващи се с управление на отпадъците, или операторите на сметища. Девет

⁸ Решение 2000/532/ЕО относно списъка на отпадъците, ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр.3.

държави не приложиха новото понятие. Докладите за качеството на четири държави не съдържаха информация по този въпрос. В резултат на това сравнимостта на данните за отпадъците, образувани от домакинствата, понастоящем е ограничена до държавите, спазили регламента. Очаква се ситуацията да се подобри с предаването на данните за 2006 г., тъй като няколко държави разработват подходящи методи.

4.3. Грешки при измервания

Грешките при измервания могат да са в резултат на използването на недостатъчно прецизни коефициенти за преобразуване. Сметищата, които не са оборудвани с платформени кантари, все още са доста често срещан проблем. В такива случаи докладваните стойности обикновено са въз основа на обема на сметосъбиращите коли и се преобразуват посредством средната плътност на отпадъците. Опитът в Полша и Литва показва, че при този подход съществува склонност по-скоро да надценяват количествата отпадъци, отколкото да се подценяват те. Грешката при измерване вероятно е най-голяма за общинските отпадъци и за други, неопасни отпадъци, които се изхвърлят на сметища. По финансови причини е по-вероятно да се претеглят опасните отпадъци и отпадъците, които могат да се рециклират. Качеството на данните в това отношение ще се подобрява значително със закриването на старите сметища и изграждането на нови, съобразени със законодателството на ЕС.

5. ТЕЖЕСТ ЗА БИЗНЕСА

Тежест за респондентите се отнася до тежестта, която представянето на данните налага върху бизнеса, и се измерва чрез действителния брой респонденти и тежестта за тях във физически смисъл (време, необходимо за отговор).

Регламентът относно статистиката на отпадъците приканва държавите-членки да намалят тежестта, като осигурят достъп до административните данни, и да изключат от проучванията предприятия с по-малко от 10 служители, освен ако не допринасят съществено за образуването на отпадъци.

Повечето държави-членки обаче не измерват тежестта във физически смисъл и поради това не са в състояние да предоставят информация за нея. Пет държави-членки докладват за тежест от 30 минути до пет часа за респондент. Въпреки това повечето държави-членки осъзнават натоварването за предприятия и следват различни подходи с оглед да се намали тежестта и да събират данните ефективно.

Най-важната помощ за предприятията е да се избегне двойното отчитане за административни и статистически цели, като се използват административните данни и/или се координират проучванията за отпадъците между засегнатите институции (статистически служби, министерства на околната среда, агенции за околната среда). За 14 държави-членки административните данни са основната „суровина“ за статистиката на отпадъците. Други държави-членки използват административните данни като един от многото източници на данни.

Искането в регламента да се освободят от проучванията малките предприятия се изпълнява по различни начини. Някои държави обхващат малките предприятия чрез извадкови изследвания и екстраполират резултатите (Белгия; Естония за някои сектори; Гърция). Повечето обаче напълно ги изключват, като числата или се пренебрегват (вж.

раздел 4.3.), или се екстраполират чрез методи на изчисление, основаващи се на коефициенти. Други държави са установили различни прагове за изключване, определени най-често от броя на служителите или от количеството отпадъци, образувани за година. Някои държави използват съчетание от двата критерия, за да осигурят обхвата дори и на малките предприятия, когато те надхвърлят определения праг на образуване на отпадъци.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Анализът на данните от първия етап на отчитане все още не е завършен, но напредъкът, постигнат в посока на по-пълната и хармонизирана европейска статистика на отпадъците, е очевиден.

Трябва да подчертаем положителното въздействие на задължението да се документират методологиите и да се оценява качеството в докладите за качество. Проблемите и недостатъците се виждат по-ясно и показват къде са необходими подобрения. В допълнение към това с регламента се подобрява съгласуваността между статистиката на отпадъците и други статистически области, като се изисква строго придържане към класификацията на икономическите дейности NACE и използването на статистическите единици, както се прилагат в бизнес статистиката. По този начин с него се увеличава възможността за интегриране на статистиката за отпадъците в счетоводството на околната среда и икономиката.

6.1. Развитие в държавите-членки

На национално ниво задължителният характер на регламента видимо подобри статута на статистиката на отпадъците в рамките на статистическите системи. Задълженията, наложени от регламента, доведоха до развитие на методологията и до промени в националните системи за събиране на данни.

Предвид опита от първия етап на докладване, няколко държави обявиха своето намерение да подобрят качеството на данните и спазването на изискванията на регламента. Където тези промени изискват законодателни действия, мерките вероятно няма да влязат в сила до референтната 2008 година.

Изглежда, че регламентът ускори общата тенденция за избягване на излишното отчитане посредством сътрудничеството между институциите, събиращи данни, и рационализиране на задълженията за докладване в държавите-членки. Двойното използване на данните за административни и статистически цели става все по-често срещано, като крайната цел е повече съгласуваност между данните и намалената тежест за респондентите.

6.2. Необходимост от преразглеждане

Въпреки че резултатът от първия етап на гласуването потвърди ефикасността на общия подход, ясно е, че е необходимо да се преразгледат някои концептуални недостатъци.

Разбивка по видове отпадъци

В приложения I и II (раздел 2) от регламента се изисква образуваните и третираните количества отпадъци да бъдат разбити по категории отпадъци по различен начин за

всеки набор от данни (вж. Таблица 1). Това беше с цел да се минимизира изискваното ниво на обстоятелственост и съответно да се намали тежестта за държавите-членки.

Опитът от първия етап на отчитане ясно показва, че недостатъците на тази идея са многобройни, докато предимствата са незначителни, без да има забележимо облекчение за държавите-членки. Повечето държави-членки събират информацията на много по-обстоятелствено ниво и намаляват броя на разбивките при подготовката за предаване на данните на Евростат.

Основните отрицателни аспекти са:

- Невъзможно е да се изготвят баланси за отделните категории отпадъци; това много затруднява потвърждаването и тълкуването на данните.
- Нивото на обстоятелственост за данните за третиране на отпадъците е твърде ниско; важни потоци отпадъци са включени в неспецифични категории отпадъци („други отпадъци“).
- Представянето и оповестяването на резултатите е много усложнено.
- Различните формати затрудняват работата с данните и тяхната обработка.

Настоящият подход следва да се преустанови в полза на една обща разбивка за образуването на отпадъци и третирането на отпадъци. По-подробната разбивка на категориите отпадъци в раздел 2 от приложение I следва да се използва като основа за обсъждане.

Регионална разбивка на данните за инфраструктурата за третиране на отпадъците

Регламентът изисква от държавите-членки да представят данни за броя и капацитета на съоръженията за оползотворяване и обезвреждане на ниво NUTS 2 (приложение II, раздел 3). Тази подробна регионална разбивка води до значително натоварване както за Евростат, така и за държавите-членки. Пропорционалният дял на поверителните данни значително се увеличава при регионалното ниво на обстоятелственост, като по този начин се ограничава ползата. Трябва да се преразгледа доколко тази подробна информация е уместна.

Разбивка по типове третиране

В съответствие с раздел 8, параграф 2 докладването за типовете третиране събира всичките (10) операции по оползотворяване, с изключение на оползотворяване на енергия, в една категория за отчитане. В допълнение към това, изискваните данни за капацитета включват операции по третирането като компостиране, рециклиране на метали и рафиниране на масла. В тези случаи нивото на обстоятелственост изглежда недостатъчно: наличието на информация за определени операции по рециклиране би било желателно за целите на мониторинга на политиката по отпадъците. По-специално, налице е нарастваща необходимост да се осигурят данни, подходящи да се използват за съпоставяне с определените цели. В някои случаи тези цели могат да бъдат задължителни. Това подчертава необходимостта от съгласувани данни във всички държави-членки, за което вероятно ще е необходимо допълнително усъвършенстване на определенията и класификациите.

Последно, операциите по обезвреждане (8 типа третиране) са разбити в две категории за отчитане, една от които фактически не се използва от държавите-членки.

7. ПЕРСПЕКТИВА

На основата на първоначалния опит и с цел да се повиши използваемостта и качеството на данните, като се вземат предвид всички допълнителни разходи за предприятията и публичните администрации, Комисията ще предложи своевременно да се измени регламента, като за събирането на данни за референтната 2008 година:

- да има еднаква разбивка по категории отпадъци за образуване на отпадъци и третиране на отпадъци, като се уеднаквят раздели 2 от приложение I и приложение II;
- да се преразгледа регионалната разбивка в приложение II;
- да се преразгледа разбивката на категориите третиране на отпадъци в приложение II, по-специално оползотворяването на отпадъци и обезвреждането на отпадъци.